

Rozhovor s festivalovou ředitelkou Mášou Jirmannovou:

Tak co je letos v Teplicích nového? Vidím novou kancelář...

Hlavně zůstalo všechno dobré z minula. Něco se pozměnilo, hodně ne. No ano, nová je taky moje nová krásná kancelář u kostela, kde sice pořád nebudu, ale všichni mě v ní mohou najít. Pak je to bouldering, to je hotovka. Filmy, to je jasný, že jsou nové. A úplně nové, což poznám podle toho, že musím přidělat vlajku, je Argentina a Řecko. To jsou země, odkud k nám filmaři ještě nikdy nepřišli, i když z Řecka přijdou Češi. Co ještě je nového? Na představení v kině bude předprodej vstupenek v Infocentru města Teplice přímo naproti kina. Prodávát se bude 250 lístků na každý blok, zbývajících 150 půjde do prodeje přímo v kině před představením. No co kdyby někdo dopředu skupil celé představení, že? Cena vstupného na jeden blok je 50 Kč a na diashow Leo Houldinga 80 Kč. Další novinkou je nový moderátor Luboš Slavík, který bude uvádět diashow. Je to taková horolezecká duše, která si ze všeho dělá prču. Tak snad nám tady trochu zvedne náladu. Na hřišti vystoupí v rámci doprovodného programu několik kapel. Hlavním hřebem pátečního a sobotního večera budou kapely Doga a Laura a její tygři. Ceny vstupenek na hřiště v pátek je 150 Kč a v sobotu 200 Kč. Vstupenka platí od sedmi večer do půl čtvrté ráno. Tak ať mi někdo zkusí říct, že je to moc... no asi stejně řeknou. Ale vezmi si, kolik stojí hodinu a půl trvající samostatný koncert Laury. Já myslím, že levnější než 150 to nebude, že? A navíc je tam venkovní promítání, pivo, burty... Navíc nebude pršet, to mám objednané! Mám to domluvené nahoře.

Hmm, to se divím. Vždyť to tam nahoře musí být letos jeden velký mejdan. Nedivil bych se ani kdyby začalo chumelit... Můžeš něco prozradit také k chystaným bouldrovým závodům?

Na starosti je má Oliváč z Prahy. Stěnka vyrostle na place v březovém parčíku vedle hřiště, snad proběhne vše pořádku a vejdou se tam i přichozí se stany.

Prý snad se objeví i slavný Joseph Liszczyk?

No to snad je pořád tajné chlapeci? Když on je nevyzpytatelný, ale prý se včera sólo rozlézal s mini kamerou v Hraně na Kance.

Kde mohou návštěvníci ještě přespat? Lze někde sehnat spaní i bez stanu?

Chatky u Penzionu Metuje budou od soboty volné, to bude odjíždět ubytovaná škola v přírodě. Jinak se lze optat v Infocentru, kde mají telefon 491 581 197.

Informační centrum

Můžu se zeptat, jak máte ve vašem infocentru otevřeno?

Od půl deváté do šesti a v průběhu festivalu podle lidí až do desíti.

Co mohou všichni, kteří sem zavítají, získat?

Internet pro veřejnost, kopírování, prodává se tady katalog filmů, trička festivalu, Teplic a horolezecká, mapy, pohledy, známky...

A co když někdo přijde, že nemá kde spát?

Chodí k nám majitelé penzionů s tím, že mají volno. Určitě všem spaní seženeme – není to problém.

A co když někdo přijde, že nemá s kým spát?

...
No, dobře, dobře. Píši se tedy: Informační centrum Teplické skály s.r.o., tel.: 491 581 197, Horní 13 – naproti kinu vedle RedPointu.

Pavel Žofka a výstava „Lezci na českém písku“

Pavel, kamarády přezdívaný Žofin, je nepřehlédnutelnou postavou ostravské lezecké scény. Zasněný, citlivý blondáček s modrými očima udivuje nejenom svým intelektem, ale také intenzivním prděním a hlasitým, dlouhotrvajícím grkáním, přehrál vylezených cest na skalách a písku, občasnou lezeckou fotografií na titulní straně časopisu Montana a svou účastí u spousty legráček a vtípků, jichž je často autorem a ještě častěji terčem. Kromě sportování na skalách se intenzivně věnuje také lyžování, bajkování, studiu většinou nevyléčitelných chorob, své ženě Marcelce a roční dceři Veronice, ještě nedávno záchranné službě v Beskydech, kde pracoval jako

uznávaný dobrovolný náčelník na Lysé hoře, a počítačové grafice a typografii, která jej živí. Žofin preferuje netradiční pojetí zábavy - je vyhlášeným pojídačem bábovek v hospodě u Peňáka v Adršpachu, milovníkem zubařských křesel a také nezapomenutelným představitelem Haničky Zagorové v úchylné Travestit šou neméně úchylného Jiřího Chýlka.

Co o něm říkají jeho nejvěrnější kamarádi?

- „Stále nedochvilný. Domluvil jsem se s ním na vlak na Štrambersk, na který nepřišel, tak jsem šel domů a přišel mu to vrátil...“
- „Svého času jsme se na ostravské stěně dohadovali, kdo bude dělat ředitele. Nikdo nechtěl. Tak se Žofin jako občasná služba hbitě nabídl. Od té doby nechyběl na žádných závodech ve slušivém polském sáčku za 400,- Kčs.“
- „Byl to velmi tvrdý ředitel. Jednou mě rodině zakázal vstup na stěnu, protože tam prý moje děcka dělají bordel. Pak jsem ho viděl na Horobále ve Frýdku jak totálně na šrot poblil hlavní schodiště už v osm hodin večer.“
- „Štve mě, že pro peníze je schopen udělat cokoliv. Přijdu domů ze stěny, pustím televizi a co nevidím: Žofin hraje hlavní roli klauna v pořadu Natočto“
- „Když mě uvrtná do nějaké nové cesty a řekne, že tam jsou hrůzostrašná madla, tak v ní najdu maximálně hnusné oblíny nebo ještě častěji vůbec nic.“ (Což mě někdy pěkně sere.)
- Když mi po dvou měsících s úsměvem jemu vlastním sdělil, že ty prachy, co mi měl vrátit před třemi měsíci, mi asi teda vrátí už za

čtyři měsíce, dával jsem mu život tak čtyři hodiny. Ale je to kámoš – vrátil už za pět měsíců.

- Když měl výstavu na slavném horolezeckém festivalu, vernisáž byla ohlášena na 17 hodin. Žofin byl jediný v poho – v deset volal z Ostravy, že fotky zrovna vyjely z tiskárny.
- „Málem jsem porodila“ (už podruhé) - cesta Ov - Ádr

Jak sami vidíte, není to nic moc. Asi bude lepší, když Pavlík o sobě něco prozradí sám.

Od kdy lezeš?

Od roku 1990, kdy jsem přelezl nějakou cestu přes 3 kruhy na Malém Ráblu.

Tvá nejoblíbenější oblast?

Ádr a Teplice

Vzpomeň nějaké úspěchy z lezení?

- Závod - jednou jsem postoupil v Ostravě do semifinále, v Šumperku jsem pak obsadil 3.místo
- Skály – Hrana 1624 na Súlově za 9
- Písek – Návrat krále na Trůn ve Žlebu za Xa
- Skialpy – Červený žlab v Mengusovské dolině a Centrální žlab z Vysoké
- Jinak jsem jel na kole 8x Sudety (neoficiálně nejtvrdší bajkový závod u nás), z toho jsem 7x dojel. A taky jsem kdysi v žákovské kategorii obsadil první místo v krajských přeborech v judu – tak bacha!

Od kdy fotíš?

Fotit jsem začal už v deseti letech, kdy jsem dostal první foťák.

Tvé současné vybavení?

Fotoaparát Nikon F100, objektivy Sigma, filmy Fuji Provia a Velvia.

Máš nějaký intenzivní zážitek při pořizování některé z vystavených fotografií?

Asi když jsem fotil v Teplicích Luboše Mázla v cestě Bod zlomu za XIa, poté co uskutečnil 2.RP přelezení. Na samotnou věž se nedá jednoduše vylézt. Museli jsme z okrajovky slanit do propasti, Luboš pak musel přelézt hnusnou, zarostlou, zelenou spáru... Než jsme se dostali na vrchol věže, trvalo nám to asi půl dne. Celou dobu do nás pralo slunko, a když jsem začal fotit, přestalo svítit...

Tvé cíle do budoucna?

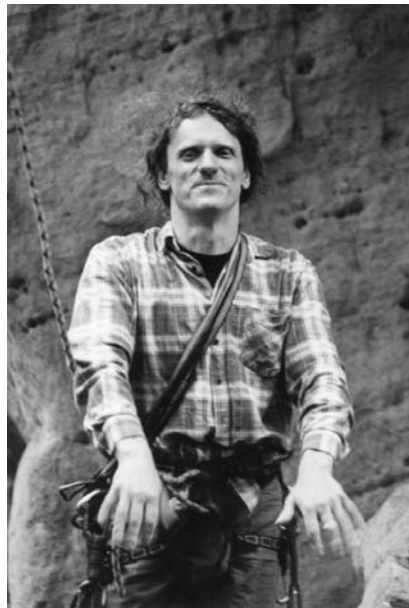
Lézt, lyžovat a fotit, a to co možná nejdéle.

Takže takový je náš Žofin... Na výstavě „Lezci na českém písku“, kterou můžete shlédnout v rámci 22. Mezinárodního horolezeckého filmového festivalu ve výstavní síni Městského Úřadu v Teplicích, se Vám ale Pavel představí ze své lepší stránky. Jak tuto sbírku lezeckých záběrů popisuje sám autor? „Fotografie jsou o lezení povětšinou nových, moderních cest na písku. Umění bude až přistě...“

Článek vznikl za vydatné pomoci bývalých Žofinových kamarádů M.K., J.CH., M.V., L.K., L.M. a Marcelky

Sex, drogy, rock'n'roll a lezení!

Toto staré bigbítácké heslo se před časem rozhodl vylepšit Lumír „Lumča“ Krpec, velmi nadějný lezec, bavič a skvělý muzikant ze Severní Moravy, též přezdívaný RockStar (když hraje), Lumajz (když sebou majzne), Lumoprđ (když si pr....) a taky třeba Jean Cocot Killy (když valí ve vajcu úseky sjezdařské trati v Bormiu).

Lumčově kariéře špičkového lezce předcházelo bigbítové období. Skandálů bylo kolem nich vždycky dost, ať už šlo o obscenní texty, milostné aférky nebo dokonce chlast. Hlavní ale byla naštěstí hudba a ta byla čím dál lepší. Ale nic naplat, jak zpívají starí klasici od Stounů „It's Only Rock'n'Roll“, časem Lumčovi přestala i hudba stačit...

Před více než třemi lety došlo při lyžování v kopcích Francouzských

Alp k osudovému setkání se členy také velmi avantgardního sdružení z Frýdku-Místku, které si říká Horolezecký oddíl Staré Město. Bohužel, padli si do oka a Lumča poprvé ochutnává endorfinové opojení nikoliv na fanynkami nabitých rockových arénách, ale v tichu skal: „To lezení má taky něco do sebe, tam na té skále byly ty prstoklady skoro jako včera na koncertě... Jenomže při něm mi ty bandasky nenatekly jako teď!“ Na každoročně pořádaných Horobálech se po právu stává zlatým hřebem večera, kdy se obětavě snaží lezecky deformovaným kamarádům prozradit něco z tajů rockové kytary. „Ještě tak haď, kdybyste poslouchali Dream Theater!“, ukončuje svou produkci vzpomínkou na svou nejoblíbenější kapelu. (ovšem naše redakce samozřejmě vyslídila na tajných internetových stránkách Pepy Liščoka, že byl jednou taky na Hostýnských vrších vyveden za ucho od ohně korpušentní kotlíkářkou poté, co ještě nedozněly poslední tóny Vatanay a Lumajz do toho napálil želvu od Olympic jako někde v Lucerně. Ten večer už si nebrnk a mladší vyznavačky usáren jej vymazaly z mobilů).

V Ádru se sice občas nasere i do vyložených lahůdek, jako např. Dietní komín na Opiči, kde samozřejmě zapsal v červenci Hore zdar. Ovšem strmý let vzhůru přes teplickou „R.A.F.“(9a), kde pak převálcoval „Luftwafe“(8c) (on side), pokračoval sedminásobnou sérií krátkých letů v „Hraně na Gilotinu“ ukončilo přistání s nevysunutým podvozkem na „Letecké“, (paradoxně až z pod druhého kruhu nad polici). Odřená prdel byla úžasným tématem pro večerní meditaci u Peňáka. Lumča sbalil křídla a odletěl do lepších krajin (Žleb). Tam si hned spravil chuť a mlasknul (OS) jedno vychlazené „Pivo na hrad“ (9a). Jestli mu jej tak dobře vychladila jeho „celoživotní“?

partnerka Petrucci se kterou má dnes (už měsíc) první holku, se nedovíme, ale jsme rádi, že už od těch leteckých sportů je zase zpátky na zemi a kouká znovu vzhůru do stěn. Někak se to zimní pravidelné okupování umělé stěny musí projevit, ne? Lumčova kapela Doga, parta s pověstí jedné z nejživelnějších koncertních kapel, ctí rock'n'roll, který naštěstí mnoha lezcům není cizí. V jeho duchu vydávají celkem pět desek, Lumča se podílí kromě té první na všech ostatních. Na předposlední z nich „Jsem trochu divnej“, kterou Doga přivedla na svět u mamutího vydavatelství Warner Music, lze najít asi ten nejlepší bigbít, co

za ta léta hraní dali chlapi dohromady. Vyráželi jako předkapela na turné Kabátu a společně podnikají několik koncertů hlavně ve velkých městech. Ale bylo jim to málo, a taky asi chyběli v tanečních takže poslední deska se jmenuje „Když chlapi tančí“. Jestli je ještě lepší než ta předchozí nejlepší můžete posoudit sami. Určitě z ní něco pustí i na svém premiérovém koncertu tady na festivalu:

Je to pravda, že ti Petrucci řekla, že s téma už na hory jezdit nebudeš!! ??

No jasně proto jsem tady s Vámi.

Takže se jí nebojíš?

.....

Dobře, tak jinak. Bojíš se ještě Letecké?

.....

Tak jo, takže. Proč lezeš?

Uvědomuješ si ten dav těch neopíchaných bab?

Proč hraješ?

Protože kajtra má šest strun.

Proč Adr?

Tam jsou všechny, co nejsou na koncertech.

Nekecáš?..

Prostě mě žerou. Že mě nesežerou? Od toho mám snad vás a lano ne? Tak jo. I love Adršpach. You must love it to!! Baník či co!

„SVĚTY POD PAMÍREM“

Příznačně pojmenovaná výstava fotografií LUKÁŠE HRDLÍČKY (1969) a PAVLA SVOBODY (1973). Bez zbytečných detailů, jasně a čistě vypráví své okouzlení, které v těchto končinách v samém srdci Asie prožili. Ve výšinách (Pamíru) třetího nejvyššího pohoří světa se život v horských vesnicích odvíjí ve vzájemné sounáležitosti a hlavně prostém nároku na život. Dokazují to třeba fotografie z pečení chleba či práce při čištění nádobí, ale i obyčejné portréty jednotlivých lidí či rodin. Samy vypovídají o prostotě domorodých lidí. Dalo by se to popsat – „daleká cesta k blízkým lidem“, jak je napsáno i v úvodu k této výstavě. (O to poslední, co mají, se s vámi dokáží bez jakýchkoli zábran rozdělit.) Ale snad právě ta nádherná příroda činí lidi právě takovými jací jsou. Důkazem jsou i panoramatické snímky hor, které byly hlavním cílem jejich cesty. I když jsou se svým drsným rázem zahalený v mlze či naopak v jasném slunečním svitu, mají své veliké kouzlo. Velmi citlivě zvolený způsob černobílé fotografie jen vzbuzuje, doplňuje a dokresluje soustředění na to podstatné.

PROMÍTÁNÍ POD ŠIRÝM NEBEM

je již pravidelným zážitkem filmových večerů. Můžete souběžně sledovat příběhy v horách a přitom i samovolně vychutnávat ten náš festivalový příběh přímo pod oblohou (v letošním létě by to bylo s podivem jestli plným hvězd) nedaleko krásných Teplických skal (ve kterých se letos moc nelezlo). Promítání se uskuteční na fotbalovém hřišti.

21:50 HRAD GRIT (oceněn na 16.MHFF, režie: Richard Heap, Velká Británie, 1998) Přesný pohled na nejkrásnější, i když nebezpečný žánr britského lezení.

23:50 HYBRYDA (režie: Filmová skupina Hybrida, Polsko, 2002) Skupina mladých polských lezců dává lezení nový význam...

ALEK LWOW

18:00 – 35 let v horách, kino (blok č.7)

Diashow, ukazující průřez jeho lezením i polských kamarádů. Loni na festival nepřišel, protože byl v Pákistánu. Lezli tehdy na štít Diru (7.200m), ale nevylezli na něj, protože bylo špatné počasí. Letos je špatné počasí všude, a tak neváhal a raději rovnou přijel na festival jako člen poroty.

Má vlastní časopis – „Góry a alpinizm“, vydává knížky, fotí, trochu i maluje, ale hlavně je to velký cestovatel. Byl už skoro všude, nejvíce jej však fascinuje Nepál a Himaláje. Říká že tam jsou nejkrásnější hory i lidé. Zalíbilo se mu však nakonec i tady a nedaleko má chatu, kde bydlí. Moc mu toho tam zatím prý nefunguje, je rád, že má střechu nad hlavou. Ale má rád kontakty, a tak tam má aspoň internet.

Rozhovor s Albertem – Teplickým králem

Co nového?

Ničemu nerozumím. Nevím nic. Ale už se smí lízt.

Ptáci už pohnízili?

Už dávno pohnízili.

Nějaké nové cesty?

Vždyť se nesmělo lízt, tak se přece nemůže nic dělat! Nic neřeknu, nic nevím.

Ani anonymně?

Nevím, fakt nic nevím!

Kolikrát jsi už byl letos na skalách?

Ještě ani jednou, fakt!

A tak cos dělal do teďka?

Nic!

A jak se to dělá?

Pracuji.

Tak já už tomu moc nerozumím. Já furt letos nadávám, jak málo mám kvůli počasí vylezeného a nakonec zjistím, že mám ze všech nejvíc...

No, vidíš to!

A blýská se aspoň na lepší časy?

Jistě, tady je to už dávno rozblejsklý...

A jak je to tedy s těmi ptáky? U nás v Ostravě to v pohodě hnízdí ve starých fabrikách na komínech i na sídlištích.

V Praze to taky hnízdí na paneláku, ale tady to vadí... I turistům zakázali vstup do skal.

To je zvláštní, ne? To je nějaký speciální sokol?

Asi jo! Zřejmě sokol stěhovavý plachý.

Hmmm, to by se děda divil. To byl velký sokol, on cvičil ještě v devadesáti...

Redakční bonzáček:

- **Bohouš Sýkora totálně propadl historii:**

Po veleúspěšných Písařích se hrabe v ještě rannější historii Ádru. Nechme se překvapit - prý dokonce čtrnáctým stoletím historie dobývání skal!?

- **U Pěňáka dobrá Plznička:**

Že Ludva nasadil vysokou laťku si uvědomuje i paní hospodská ze slovutné lezecké hospody. Partička lezců ještě po půlnoci toho důkazem, podobně jako pár přibývších skalpů na lustru. Komu tam visí, ví o čem mluvím. Komu tam nevisí, ví rovněž o čem mluvím.

- **U řezníka:**

Už jen vzpomínají na staré zlaté časy. My bohužel taky.

- **Spousta novinek v RedPointu:**

Prý za 14-dní pořádají Sudety. Nějaký závod na bicyklech. Tam nesmíte chybět. I bez bicyklu. Prý bude ještě lepší, než ten nejlepší loni.

- **Sokol objeven:**

Redakce jej po usilovném pátrání konečně objevila. Sokol stěhovavý – plachý, konečně už neplaší svou přítomností ve skalách žádné horolezce, turisty, ba ani cepry obecné, neb konečně natáhl brka a rozložil je v papírnictví a knihkupectví na náměstí v Teplicích. Kdo nevěří ať tam běží! Je tam.

- **Lunchmeat Ádr Cup:**

Redakční stopař Žofka vyčlenichala, že přísně utajovaný 1. ročník dlouho připravovaného lezeckého tenisového turnaje proběhne příští weekend v Horním Ádru. Jak prozradil ředitel turnaje dotovaného 200.000,- Ádrovskými tolary zasl. hosp. Ludva Oholený - Zúčastnit se může každý, kdo někdy šáhl na skálu navázan na lano, nebo dobrovolně kopuloval s osobou opačného pohlaví, která podmínku tuto naplnila a tudíž je pokrevně spjat s komunitou touto. Účast profesionálů je pro nudnou a nezábavnou hru předem nepřipustná.

- **Leo chce vrhnout:**

Festivalová a světová hvězda Leo Holding, zlomená obtížností klasických cest v Ádru, dobrovolně volí změnu vertikály na horizontálu a koketuje s myšlenkou přemostění vytipovaných ádrovských věží lanem, kde vrhnout se vstříc bilanci v mezivěží mu přijde snazší, než opakování klasik z dob jeho dědů. (pozn.red. „Dědové prominou, ale kdo to teď ku... po nich poleze?)

- **Motto dnešního dne:**

Nikdo nic na písku nevyleze, ale všichni slavní jsou na něm vyfocení.

Zpracovali:

Eros Lulinskij, Pero Kalvera, Aranka Piraňka a Josef Liščok

Program festivalu na pátek 26.8.2005**KINO – SOUTĚŽNÍ FILMY**

10:00	66 hodin 2004	B	CZ	25'
	El Territorio del Leopardo	C	S	60'
12:00	Fool with Tools	A	UK	16'
	Chaos on the Ice Field	B	B	55'
	Honey Moon	C	D	15'
14:00	Ride of the Volcano	B	Arg	17'
	Hook or Book	A	F	29'
	Mountain in the Mist	C	CH	40'
16:00	Alone Across Australia	B	A	52'
	Heartbeats of Denali	C	CA	18'
	Chantengri.com	A	PL	17'
18:00	Diashow s Alekem Lwowem: 35 let v horách			
20:00	Amazonia Vertical	A	SK	63'
	Dhaulagiri	C	CZ	25'
22:00	Kašmír	C	CZ	28'
	Flying over Everest	B	I	60'

ZÁKLADNÍ ŠKOLA – REPRÍZY SOUTĚŽNÍCH FILMŮ

10:00	Diashow - Irán			
12:00	Glacier Rond	B	CZ	16'
	Praszczur	B	PL	29'
	Peak 38	A	CZ	42'
14:00	Francouzský týden	B	CZ	17'
	Afghanistan moja milost	C	PL	25'
	Návrat	A	CZ	25'
16:00	My Right Foot	A	UK	52'
	Flipped	B	CH	6'
	Paragliding in Kyrgyzstan	B	CZ	29'
18:00	Bob	B	CH	16'
	The Everest Trek	C	CZ	20'
20:00	The Adventure Is Not Yet Over	A	UK	39'
	Žraloci v Jardines de la Reina	B	CZ	7'
	A Man Called Nomad	C	UK	38'
	The Dreamer	A	I	6'
22:00	So Far West Is Easier to Go East to Get There	A	UK	10'
	Svete planine svijeta	C	SLO	30'
	Cho Oyu	A	G	45'

22. MEZINÁRODNÍ HOROLEZECKÝ FILMOVÝ FESTIVAL Teplice nad Metují, Česká republika, 25. – 28. srpna 2005

Pořádají Město Teplice nad Metují a generální partner Petr Maštálko (Protipožární zabezpečení staveb Mělník), ve spolupráci s Ministerstvem kultury České republiky, Královéhradeckým krajem, Českým horolezeckým svazem, Růža Bike Police nad Metují, Českými dráhami, Sportiv Redpoint Teplice nad Metují, Českým rozhlasem Hradec Králové a Rádiem Metuje a s podporou dalších sponzorů, jimiž jsou: Pivovar Náchod a.s., Direct Alpine Stráž nad Nisou, Kiwi svět map a průvodců s.r.o. Praha 1, Lanex Bolatice, ProMoPro s.r.o. Praha, Moira CZ a.s. Praha, Hannah Czech a.s. Plzeň, Alpine Pro, a.s. Praha, Rock Point, s.r.o. Praha, Kulturní a sportovní nadace města Náchoda, Český ráj Outdoor Sports s.r.o. Mladá Boleslav, Hobra – Školník s.r.o. Broumov, ELPOL POLICE s.r.o. Police nad Metují, Ing. Jiří Šťastný Příšovice, Bohemia Sport Jablonec nad Nisou, Sport prima spol. s r.o. Hodonín, Sport Hotárek s.r.o. Náchod, Stavební firma Radek Myška Teplice nad Metují, Tisk Offset a.s. Úpice, Net-sport s.r.o. Olomouc, Hudy Sport Binovec, Kudrna s.r.o. Brno, JGE Elektro Bukovice, CDS s.r.o. Náchod, Obec Adršpach a Petr Kysela.

„Tento projekt se uskutečnil s finanční podporou Královéhradeckého kraje.“